

Kerstgroet

door fr. Thomas Koshy

Lieve vrienden,

De volgende kerstmis in ons leven staat voor de deur. Ik moest hierbij denken aan mijn ontmoeting met mensen die leven met HIV/aids. De ontmoeting met deze mannen en vrouwen vond plaats tijdens hun eerste bezoek aan Yuva Bhavan, bij de start van het project voor de zorg en ondersteuning aan kinderen en hun families, die geïnfecteerd zijn met of getroffen zijn door HIV/aids. De meeste ouders die aanwezig waren hebben aids en leven aan de rand van de samenleving. Sommige gezichten reflecteerden het dreigende noodlot en hun wanhoop. Ze lieten weten meer angst te hebben voor de toekomst van hun kinderen dan voor die van henzelf.

Denkend aan het moment dat ik hen vertelde “Mie thodoe memoe oenanoe” (“Wat er ook gebeurt, we zullen met u zijn.”), met al hun tegenspoed, om hen en hun kinderen onvoorwaardelijke zorg en steun te bieden, herinner ik me levendig hun glimlach: de opluchting en een sprankje hoop die op hun fletse gezichten verscheen.

Het bleek dat die korte zin “Mie thodoe memoe oenanoe” uit het diepste van onze niet oordelende harten, kracht gaf. Een moment waren we allemaal stil en hadden tranen in onze ogen!

Misschien dat de boodschap uit de kribbe van het kindje Jezus aan ons allen dezelfde is: “Nie thodoe nenoe oenanoe” (“Wat er ook gebeurt, ik zal met u zijn”) in goede en in slechte tijden, tijdens alle vernederingen, alle beproevingen. Als zijn volgelingen wil hij dat we ook zo zijn voor de armen en meest kwetsbaren onder ons, zonder te oordelen en dat we hen uit het diepst van ons hart zeggen: “Nie thodoe nenoe oenanoe”!

Een vrolijk Kerstfeest & vreugdevol Nieuwjaar gewenst.

Nagaraju

vertaald door Chrisje van Rens

Vanaf nu zullen we elke nieuwsbrief het leven van één van de kinderen bij Navajeevan beschrijven, zodat u een gevoel/idee krijgt welke kinderen er straatkinderen worden (u zult zien dat dit zeer divers is) en hoe het ze vergaat bij Navajeevan. De casussen worden ons gestuurd door de medewerkers daar. Hieronder vindt u het verhaal van Nagaraju. Nagaraju verbleef eerder in Chiguru, het kinderdorp van Navajeevan, en is nu overgeplaatst naar een Mogga.

Nagaraju is een 13 jarige jongen afkomstig uit het plaatsje Nasedume vlakbij Malkajun. Hij heeft één broer. Zijn naam is Durgaprasad. Durgaprasad heeft ook in Chiguru gewoond en verblijft op dit moment ook in een Mogga (Mogga betekent ‘(bloem)knop’ en is een huis dat onder de zorg van pleegouders valt, waar kinderen wonen die naar de middelbare school gaan).

Nagaraju heeft geen vader meer. Zijn vader pleegde zelfmoord, maar aan Nagaraju is verteld dat hij een treinongeluk heeft gehad. Zijn moeder heeft psychiatrische problemen. Daarnaast is zijn moeder erg arm en omdat zij niet voor hem kon zorgen, bracht ze hem bij zijn oma. Op dat moment was de oma van Durgaprasad en Nagaraju 80 jaar oud. Zij bracht hem naar de shelter (letterlijk schuilplaats, de eerste opvang van Navajeevan voor de straatkinderen). Ze vroeg of hij daar naar school kon en er voor hem gezorgd kon worden.

Zo kwam Nagaraju in juni in de shelter terecht en ging hij later naar Chiguru.

In het begin was Nagaraju erg stil en speelde hij niet met de andere kinderen. Wanneer hij verdrietig was, at hij niet genoeg. Langzaam begon hij echter te wennen aan zijn nieuwe situatie. Hij wende aan de lessen op school en aan het leven in Chiguru; hij studeerde goed. Hij vond zijn pleegmoeder heel erg aardig en luisterde goed naar haar. In de derde klas liet hij zien ook leiderschapskwaliteiten te bezitten.

In de zomervakantie van 2010 is Nagaraju met zijn broer Durgaprasad bij zijn moeder thuis geweest. Hij heeft daar erg van genoten en zoveel mango's gegeten als hij kon.

Nu is hij net als zijn broer in een Mogga geplaatst. Hij woont daar met tien andere jongens en een pleegvader in een huis. Vanuit zijn huis gaat hij elke dag naar de staatschool. Hij studeert erg hard en hij leert ook Hindi (de nationale taal van India).

Omdat deze nieuwsbrief overal op internet te vinden is, zijn de naam en de foto van het jongetje veranderd.

Financiële toekomst Navajeevan

door Ilona Seure en Heidi Timmerman

In de vorige Nieuwsbrief heeft u kunnen lezen over alle ontwikkelingen bij Navajeevan. Het is een steeds professionelere organisatie die zich als een familie ontfermt over kinderen in nood. Tegelijkertijd werkt ook een deel van Navajeevan aan preventie, om te voorkomen dat kinderen op straat of in onwenselijke (werk)situaties terecht komen. Dit doet Navajeevan bijvoorbeeld door goed samen te werken met de overheid en te lobbyen voor kindvriendelijke wetgeving, en door voorlichting en training te geven aan politie, media en andere hulpverlenende organisaties.

Er zijn heel veel particulieren en organisaties die het werk van Navajeevan belangrijk vinden en Navajeevan (financieel) steunen. Dit moet ook, anders kan een dergelijk grote organisatie niet bestaan. Het is te kwetsbaar om van één of enkele organisaties afhankelijk te zijn, en de jaarlijkse kosten zijn te hoog om door slechts één organisatie gedragen te kunnen worden.

De Indiase regering wil met name de laatste jaren graag dat 'het Westen' India niet meer als een ontwikkelingsland ziet. De regering pompt daarom heel veel geld in uiterlijk vertoon: nieuwe vliegvelden, autowegen en bedelvrije zones in steden die floreren dankzij IT en andere business. Men wil het onder andere aangenaam maken voor de internationale zakenlieden die het land bezoeken.

De Indiase overheid heeft onlangs de subsidies die Navajeevan jarenlang van hen ontving, stopgezet. Bovendien zijn de prijzen van basisproducten zoals rijst en brandstof gestegen. Dat resulteert in een dubbele strop voor Navajeevan en alle arme mensen. Het lijkt alsof de kloof tussen arm en rijk door het ingezette beleid van de Indiase overheid verder toeneemt.

Op verzoek van de Indiase overheid bestaat er al enkele jaren geen relatie meer op het gebied van ontwikkelingssamenwerking tussen de overheden van Nederland en India. Dit werkt nu ook breder in de sector door: een ontwikkelingsorganisatie zoals Cordaid mag

ontwikkelingsgelden (in ieder geval dat deel wat het van de Nederlandse overheid ontvangt) niet meer besteden aan projecten in India. Cordaid leverde de laatste jaren echter de grootste financiële steun aan Navajeevan, van alle organisaties die Navajeevan subsidiëren. De komende jaren zal die kraan dus langzaam dichtgedraaid worden, niet alleen die van Cordaid maar mogelijk ook die van andere (Europese) financiers.

Navajeevan is gelukkig druk bezig zich hier nu al op te anticiperen. Zo hebben zij afgelopen augustus een fondsenwerver aangenomen die zich fulltime gaat richten op fondsenwerving bij particulieren en bedrijven in India zelf, in Vijayawada en omgeving.

Het bestuur van de Vrienden van Navajeevan vindt dit laatste een goede ontwikkeling. Door de economische groei zijn er veel potentiële geldschieters in India. Niet alleen een groeiend aantal (multinationale) bedrijven, maar ook middenklasse en hogere klasse families hebben meer te besteden. We zien echter ook dat de wil om bij te dragen vanuit die lagen van de samenleving nog klein is. Dit heeft met enorm veel sociale barrières te maken (kaste, corruptie, etc.), die niet van de een op de andere dag zullen verdwijnen. Er is veel tijd nodig om de tot nog toe ontvangen financiële steun uit Europa te vervangen door Indiase gelden.

Aangezien de terugtrekking van financiële steun van grote organisaties als Cordaid echter een feit is, doen wij nu een oproep aan u: Help mee het gat wat de komende jaren ontstaat te dichten... Dit kan met een eenmalige gift, maar nog mooier is natuurlijk met een regelmatige gift.

Zo kunt u Navajeevan steunen door middel van een periodieke overboeking van bijvoorbeeld € 2,50 per maand. Dit is een bedrag dat u wellicht niet eens mist. Maar met dit bedrag kan Navajeevan ongeveer 150 bananen kopen of het dagsalaris van een medewerker betalen. En als 30 mensen dit bedrag maandelijks overmaken kan het salaris van bijvoorbeeld de kok betaald worden! Samen kunnen we zorgen dat Navajeevan door kan gaan met hun werk voor kinderen die hun hulp zo hard nodig hebben.

Wij willen u tenslotte natuurlijk hartelijk danken voor alle bijdragen die wij van u het afgelopen jaar - en alle jaren daarvoor - reeds hebben mogen ontvangen. Wij wensen u een plezierig Kerstfeest toe en veel geluk voor 2011!

Bagunawa

door Mark Bos

Kerst in India

Ik kan me de eerste keer kerst in India nog heel goed herinneren. Chiguru, het kinderdorp, was net geopend, en er stond niet meer dan een toiletgebouwtje en een flinke hut met een rieten dak. Daar woonden de pleegfamilie en de ongeveer 12 jongens die hier les kregen en een regelmatig leventje probeerden op te bouwen. Normaal gesproken was er het er heel stil en pikdonker in de nacht.

Maar niet op 24 december 1999. Die dag werden alle kinderen en medewerkers van Navajeevan in busjes, riksja's en op fietsen naar Chiguru gebracht, om daar 's avonds kerst te vieren. Er waren lampjes aangebracht, kinderen hadden stukjes en liedjes ingestudeerd, en Father Koshy hield mooie toespraken. Ook ik mocht een verhaaltje vertellen. Het was met zoveel mensen in die hut erg warm, maar vooral heel knus. Iedereen zat bij elkaar op schoot. Hindoes, moslims en christenen. En zo onder het rieten dak van de hut had ik heel even het gevoel van een schuurtje ergens in Bethlehem.

Ik miste de Hollandse kerstboom helemaal niet.

Mijn tweede Indiase kerstherinnering is van 9 jaar later. Ik studeerde toen in Bangalore, de grote stad waar ik al eerder over heb geschreven. Ik ontdekte dat het kerst zou worden, omdat er een enorme verlichte boom stond in het overdekte winkelcomplex waar ik naast woonde. India zat economisch duidelijk in de lift omhoog. In de etalages van winkels stonden kerstmannen, rendieren en her en der lagen zelfs wat watjes om sneeuw te imiteren. Aan de blikken van sommige bezoekers te zien was dit een nieuw fenomeen. Uiteraard was dit alles bedacht door commerciële ketens om extra spullen te verkopen. Rare wereld.

Om te ontsnappen liep ik snel naar buiten, de hitte in, maar ook daar was het al bijna kerst. Een halfnaakte man met baard zat op de grond en droeg een knalrode knipperende kerstmuts. Hij verkocht deze mutsen voor 25 rupees (40 eurocent) per stuk. Ook dat was Kerst in India, en ik werd er een beetje verdrietig van. Morgen zou zijn leven gewoon verder gaan, maar zonder mutsjes om te verkopen. Dan moest ie weer wat anders vinden. Zou er voor hem een hutje zijn waar hij samen met wat mensen in knusheid z'n leven kan vieren?

En ineens miste ik, heel even, de Hollandse kerstboom, maar ook de hut in Vijayawada.

Colofon:

Uitgave van **STICHTING VRIENDEN VAN NAVAJEEVAN**
Coxlaan 40
1695 HH Blokker
Telefoon: 0229 243173 / 06 44039270
E-mail: info@vrienden-van-navajeevan.nl
www.vrienden-van-navajeevan.nl

Postbank nr. 9155840
Kvk Utrecht: 30187278

Vormgeving en druk:
Heidi Timmerman